

OBRAŻLIWOŚĆ (1) *sb f*

Oba o oraz a jasne.

sg G obraźliwości (1). ◇ [pl N obraźliwości.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Rzeczownik od „obraźliwy”:

1. [Uszkodzenie fizyczne:

Wyrażenie: »bez obraźliwości panieństwa« = *bez utraty dziewictwa:* Poczęcie iego [Chrystusa] niewinné/ vrodzenie bez boleści mácierzyńkiéy/ bez trudności/ bez obráźliwości Pánieństwá *BiałPos 71 (Linde).]*

2. Moc, siła, stopień obrażenia, znieważenia (1) :

Zwrot: »być nieogarnionej obraźliwości« = *obrażać w stopniu trudnym do określenia (1):* Nie fńkónczona á nieogárniona iefth wielmożność Boża/ y godność Máieftatu iego: á przetho y krzywdá y obrażenie Máieftatu iego nieogárnioney obraźliwości [!] iefth/ y niefńkónczonéy *BiałKat 168v.*

3. [bibl. Bałwan, bożek pogański, który jest obrazą dla Boga: iż wczynili fynowie Iudfcy złe rzeczy przed memi oczymá/ mowi Pan. Położyli obráźliwości [!] fwoie w domu [Posuerunt offendicula sua in domo]/ w kthorym wzywano iefth imię moie/ áby ij fplugáwili *Leop Ier 7/30 (Linde).]*

Synonimy: **1.** *naruszenie, obrażenie, zepsowanie;* **3.** *obrzydliwość, obrzydłość.*